

тогава тази работа, стой си въ къщи! Сега, трѣбва да бъдете безстрашни, тръгнали сте въ пътя, не се лъжете! Пътътъ, по който вървите е правъ. И въ този пътъ, всѣки, който е скроменъ, чистосърдеченъ, като човѣкъ, той се благославя.

Та, казвамъ, ние правимъ едно общо усилие. Трѣбва да образуваме една ядка, да може да приемемъ тия сили отъ природата. Запримѣръ, тази година иде една много приятна вълна. Тя ще мине тукъ прѣзъ школата. Но азъ се опасявамъ, има единъ вжзелъ: когато азъ искамъ да събера тази вълна, тогава забѣлѣзвамъ ученицитѣ се ритатъ, искатъ да си уредятъ смѣткитѣ. Казвамъ: елате, дайте си торбитѣ, оставете старитѣ смѣтки, дайте чувалитѣ си, напълнете ги съ туй богатство. Но и черната ложка тогава ще започне това-онова... Не, не, трѣбва да бъдемъ тихи и спокойни. Имаме единъ моментъ, едно богатство, и трѣбва всѣки да е готовъ да го приеме. И вие имате право да приемете.

Сега, моята задача бѣше въ миналата екскурзия, да направимъ единъ опитъ. Азъ искамъ да ви покажа една малка частъ отъ тази вълна, която сега минава прѣзъ България, какъ ще я опитате. Кое число бѣше въ петъкъ? — Шетнадесети февруари. Нека